

یحیی در مسیر فرافکنی

عادت بد مربیان تیم‌های بازنده این است که

با فرار از مسئولیت، شکست‌شان را ناشی

از اراده‌ای خارج از زمین بدانند، اظهارات

گل محمدی آخرین نمونه این رفتار بود

پرونده

دربی که تمام‌شد، گل محمدی در کنفرانس بعد از بازی سخنانی را بیان کرد که خیلی‌ها آن را فرافکنی در باره علت شکست تیمش دانستند. اواز تغییر داور دربی انتقاد کرد که نقد درستی هم بود. از این گفت که تصمیمات داور باعث عصبی شدن باز یکنانش شده است اما از این نگفت که این تغییر داور و تصمیمات اشتباه‌ش، داخل زمین برای حرف هم وجود داشت. در نهایت هم با خت تیمش را به کسانی که دوست داشتند استقلال برنده باشد، تبریک گفت و درواکنش به سوالی درباره نوع ترکیب غلط تیم در ابتدای بازی هم گفت ترکیب از اختیارات سرمربی تیم‌است و کسی نباید در باره آن نظر بدهد!
خب حدس اولیه این بود که یحیی از باخت در دربی و نرفتن به فینال حذفی ناراحت‌است و این حرف‌ها راز ده‌اما فردایش در پستی اینستاگرامی از اراده‌ای گفت که می‌خواهد تحت هر شرایطی استقلال یک جام بگیرد. از این نوشت که چاره‌ای جز خرید اوساگونا و استوکس در دقیقه ۹۰ نداشته و این پست اینستاگرامی نشان داد اظهاراتش بعد از بازی، ناشی از خستگی و ناراحتی نبوده و واقعاً باور دارد قدرتی در فدراسیون یا وزارت تصمیم گرفته استقلال برنده باشد.
خب اولین بار نیست که چنین اظهاراتی را در فوتبال‌مان می‌شویم. البته یحیی مربی با دانش و آرامی است و کمتر وارد چنین حواشی عجیبی می‌شود اما به نظر می‌رسد جو فوتبال ما چنان برای این جنس حرف‌ها آماده‌است که حتی یحیی گل محمدی به‌عنوان موفق‌ترین مربی ایرانی چند سال اخیر هم فهمیده چنین رفتاری خریدار دارد و می‌تواند سرپوشی بر اشتباهات و نواقصش باشد. رفتاری که مشابیهش را در ماجرای اظهارات نسنجیده مربیان تیم‌های دیگر درباره پوکر پرسپولیس و نقش وزارت ورزش در آن دیدیم و افرادی امثال گل محمدی آنرا نفی می‌کردند. در این پرونده می‌خواهیم ببینیم چرا حق با یحیی نیست؟
اصلاً چرا به‌عنوان دانش‌اموز، دانشجو، کارمند و مربی فوتبال دوست داریم از زیر بار مسئولیت کارها فرار و طوری وانمود کنیم انگار همه چیز از کنترل ما خارج بوده‌است. رفتار مربیان خارجی را با داخلی مقایسه می‌کنیم و از راه‌های رسیدن به یک رفتار مسئولانه می‌گوییم.

آقایحیی این مسیر بر از نده تو نیست

چرا حق را به گل محمدی نمی‌دهیم و معتقدیم چنین اظهار انی هیجان فوتبال را خراب می‌کند؟

برای این که بدانیم حق با یحیی بوده یا نه باید کل دربی جام حذفی را مرور کنیم. جایی که تغییر مکرر و عجیب داور برای هر دو تیم مسئله بود. جایی که داور برای هر دو تیم یک پالتی نگرفت. خب در خطاهای جرئی داوری ممکن است هر دو تیم مدعی باشند داور به ضررشان کار کرده. پرسپولیس‌ها از خطایی می‌گویند که داور حدود یکی دو دقیقه قبل از گل دوم استقلال روی بازیکن‌شان نگرفت و آبی‌ها هم معتقدند فرشید اسماعیلی قبل از گل اول پرسپولیس خطایی مرتکب نشده‌است. یعنی کلاً داوری به رغم اشتباهاتش آن چنان اثر مستقیمی نداشت. پیش از این‌ها نمونه‌های جنجالی و بحث‌برانگیزی از داوری داشتیم که کلاً مسیر بازی را عوض کرد اما مربیانی مثل برانکو به رغم اشتباهات داور، چندان روی آن تأکید نمی‌کردند. از جنبه خستگی بازیکنان و فرسایشی بودن لیگ و درخواست برای تعویق بازی هم که به ماجرانگاه کنیم، تعداد مصدومان استقلال بیشتر بود و دست‌یچیمی روی نیمکت بازر. خلاصه تمام ادعاهای مربی قرمزها بحث بر انگیز است و نمی‌توان بهر احتی آن‌ها را پذیرفت. اما آن چه مسلم بود، ترکیب اشتباه تیم در شروع بازی بود که باعث سر در گمی تیم و خوردن گل در دقایق اول شد. اما دقیقاً همین جاست که یحیی ترجیح می‌دهد صحبت نکند و بگوید ترکیب از اختیارات من است. خب کسی در این موضوع شکی ندارد اما بهتر است ایشان راجع به چگونگی استفاده از اختیاراتش به رسانه‌ها و هواداران پاسخگو باشد. نکته بعدی حفظ نکردن بازی در دقایق آخر بود و بعد هم چپنش پالتی زن‌ها. یحیی از این می‌گوید که چاره‌ای جز خرید اوساگونا نداشته اما از این نمی‌گوید چرا به رغم آمادگی بالای مهدی عبدی در هفته‌های اخیر، باز هم از اوساگونا استفاده بیشتری کرد؟ برانکو هم کولچ را خرید اما وقتی دید آن بازیکن کارایی ندارد از محمد انصاری در پست دفاع وسط استفاده کرد و قهرمان شد، حتی فصل بعدش با دست خالی تر از یحیی تا فینال لیگ قهرمانان آسیا رفت اما هیچ وقت کمبودها را دلیل ناکامی‌ها معرفی نکرد. یحیی مربی با دانش و با اخلاقی است، اگر هواداران حوصله به خرج دهند و باشگاه هم برخلاف شعار و وعده، خواسته‌هایش را پیاده کند، تیم گل محمدی سال آینده هم مدعی است. دانش یحیی بر کسی پوشیده نیست، اوزمانی در پدیده سابق و شهرخودروی امروز با بازیکنانی که چندان ستاره نبودند، زیباترین فوتبال را ارائه می‌کرد. منتها اگر نخواهد در مسیر موفقیت گام بردارد باید بداند مسئولیت انتخاب‌ها با اوست. اگر مشکلات زیاد هم باشد، در نهایت او می‌تواند بر آن چیره شود، همان طور که می‌توانست در همین شرایط موجود با کمی تدبیر برنده دربی باشد اما مادمی که بخواهد دنبال انواع مقصر باشد، می‌شود مثل برخی فوتبالی‌ها که مدام از توطئه‌ها

می‌گویند و دیگر باورشان شده نتایج خارج از زمین شکل می‌گیرد و برای همین برنامه‌ریزی و تلاش بیشتر در نظرشان اهمیتی ندارد. فوتبال بدون این بهانه‌ها قشنگ است و اگر هر تیمی بخواهد موفقیت رقیب اعم از پوکر یا برد در یک دربی را کوچک کند، نفس برگزاری مسابقات موضوعیت نخواهد داشت چون همه چیز از قبل مشخص شده‌است. راستی اگر رادو روی سانتر میلیچ از دروازه خارج می‌شد باز هم یحیی همین حرف‌ها را می‌زد یا از ترکیب خوب خودش و برنامه‌ریزی باشگاه و داوری خوب بازی می‌گفت؟

سلام به همه هواداری yahyagolmohammadi2020 عزیز، واقعیت اینه که خیلیا دوست داشتن تیم ما قهرمان بشه این حس و ذهنیتو همه ما داشتیم وقتی بازیهای خریفو تا اینجا به مرور ی کنید میفهمید که اراده ای برای قهرمان گردنشدن وجود داره و دقیقاً بخاطر همین بود که من مخالف برگزاری بازی بودم (حالا دقیقه آسیایی بماند) همه چیز داشت خوب پیش میرفت ولی مناسفانه به اسطوری از طرف یکی از کارمندای باشگاه که دستی براتش فضای مجازی داره جو هواداری را به سمتی برد که بازی انجام شود وقتی پیشنهادی از طرف ما برای لغو بازی داده شد یعنی به تمام جوانبی که امکان رسانه ای کردن آن نیست فکر شده متو ترو و خائن خواندند و خودشون دلسوز، این تیم احتیاجی به دشمن نداره تا دلتون بخواد فراوون تو خودبیا داریم ، این بازی گذشت و رفت ولی اونایی که اصرار داشتن و ندونسته و از همه جا بهخبر فشار آوردن که بازی انجام بشه باید بیان پاسخگو باشن همیشه دیوار مربیا کوتاهتر از همه است وقتی دروازان اصلیتو بخاطر مشکلات مالی رد میکنی بره تبعات داره وقتی فقط دو روز فرصت نقل و انتقال داری مجبوری از بین ۳ بازیکن انتخاب کنی میری دنبال استوکس و اوساگونا ، وقتی ۲۰ روز مانده به بازیهای آسیایی وهنوز هیچ کاری انجام نشده واز دوفتته پیش به باشگاه گفتم قرضه‌داره، بازیکنان را مشخص کنید انگار با هاون داری میکوبی تو آب ، باشگاه فقط چند روز فرصت داره برای بستن تیم امیدوارم تمام تلاششونو بکنن از بازیکنان تیم بابت بازی خوششون شکر میکنم و ازشون میخوام برای بستن افرادداها همکاری بیشتری با باشگاه داشته باشند به امید موفقیت در آسیا

مربی‌های مسئولیت‌پذیر

از یزدان بگیرد تا پپ گوار دیولا و برانکو؛ همه‌شان در کنار انتقاداتی که به بازیکنان، داور، مسئولان باشگاه‌هایشان و... وارد می‌دانستند اما در زمان شکست، مسئولیت باخت را قبول می‌کردند. شاید یکی از اصلی‌ترین دلایل موفقیت‌شان همین قبول مسئولیت شکست باشد، چیزی که بسیاری از مربیان از آن بی‌بهره‌اند و همیشه به دنبال بهانه یا انداختن تقصیر‌ها به گردن یک نفر دیگر هستند. در ادامه، مروری داریم بر اظهار نظر چند مربی نام‌آشنا بعد از تلخ‌ترین شکست‌های تیم‌شان.

از دست خودم عصبانی هستم چون اشتباه کردم

چه کسی؟ زین الدین یزدان

سرمربی رئال مادرید که تقریباً با این تیم به هر آرزویی داشته، دست‌یافته‌است در فصل ۲۰۱۷-۲۰۱۸ از کوپال‌ری حذف‌شد، آن‌هم نه در مقابل تیمی اسوم و رسم‌دار بلکه در مقابل لگانس. زین الدین یزدان پس از شکست ۱-۲ تیمش مقابل لگانس و حذف‌از کوپا دل ری به جای گشتن دنبال بهانه یا مقصر، گفت: «از حذف‌تیم عصبانی هستم و این اتفاق یکناکامی برای من محسوب‌می‌شود. از خودم و تصمیم‌هایم خیلی ناامید‌شدم و مسئولیت این شکست را قبول می‌کنم. قبول این شکست سخت‌است اما باید خودمان را برای بازی بعدی آماده کنیم. من ترکیب تیم را انتخاب کردم و از دست خودم عصبانی هستم چون اشتباهات زیادی کردم. برای تغییر شرایط باید به تلاش کردن ادامه‌دهیم و...»

تیم نه، من مقصر هستم

چه کسی؟ دراگان اسکوچیچ

در فصل اخیر لیگ برتر و در روزهایی که استراماچونی روی نیمکت استقلال تهران بود در یک بازی یک طرفه، مهمانش را با گل برده قه کرد. سرمربی فعلی تیم ملی کشورمان که در آن زمان روی نیمکت صنعت نفت می‌نشست، در باره این شکست تحقیرآمیز

باختم و دنبال توجیه شکست نیستم

چه کسی؟ برانکو ایوانکوویچ

۹ مهر ۱۳۹۵، تیم فوتبال پرسپولیس تهران با ذخیره‌هایش در نخستین بازی خود در جام حذفی به مصاف تیم قشقایی رفت و در ضربات پنالتی شکست خورد. مربی آن زمان تیم پرسپولیس برانکو بود که پس از پایان بازی با شهادت مسئولیت باخت تیم را به عهده گرفت و گفت: «مناسفانه با

شکست را می‌پذیرم چون من مربی تیم هستم

چه کسی؟ پرویز مظلومی

پرویز مظلومی سرمربی استقلال پس از شکست در دربی فروردین ۱۳۹۵ در مصاحبه‌ای تلویزیونی گفت: «از هواداران عذرخواهی می‌کنم که نتوانستیم خوشحال‌شان کنیم و باعث ناراحتی آن‌ها شدیم. من و بازیکنان و مجموعه استقلال در تلاش بودیم که بازی خوبی انجام بدهیم و پیروز از زمین خارج شویم و برای باخت به میدان نرفته بودیم و خوشحالم هر دو

چرا از پذیرش اشتباهات مان

فراری هستیم؟

این که گل محمدی بعد از شکست در جام حذفی، تلاش کرده تا همه تقصیر‌ها را گردن دیگران بیندازد، از منظر روان شناسی قابل بررسی است

نرگس عزیزی | کارشناس ارشد مشاوره

شکست پرسپولیس از استقلال در جام حذفی، به‌خودی‌خود اتفاق عجیبی نیست؛ چه این که اصلاً بخشی از جدابیت فوتبال به همین اتفاقات خارج از انتظار است. اما واکنش گل محمدی سرمربی پرسپولیس چه؟ آیا واکنش یک مربی در جایگاه گل محمدی که توانسته امسال قهرمان لیگ برتر شود، در مقابل این شکست جای تعجب ندارد؟ واقعیت این است که پاسخ به این سوال منفی است چرا که فرار از پذیرش اشتباهات، یکی از آن رفتارهای شایعی است که نه فقط مربیان فوتبال و بازیکنان که بسیاری از ما هم درگیر آن هستیم اما چرا چنین رفتاری بین ما این قدر شایع است و چطور می‌توانیم کمتر درگیر چنین تبیین‌هایی در زمان تجربه شکست شویم؟

🔴 **ما از تحت فشار قرار گرفتن، بیزاریم**

به دنبال شکست، همه ما فشار روانی و اضطرابی را تجربه می‌کنیم. هر چه انرژی و وقتی که برای کاری گذاشته‌ایم بیشتر باشد، بعد از شکست در آن، فشار شدیدتر و تحمل آن، دشوارتر خواهد بود. نسبت دادن عوامل شکست به چیزی خارج از خودمان (فردی یا تیمی)، در این شرایط تا حدی طبیعی است. چرا؟ چون میزان فشار را کاهش می‌دهد و برای ما فرصتی ایجاد می‌کند تا بتوانیم از نظر روانی خودمان را جمع کنیم.

🔴 **احساس بی‌ارزشی هرگز**

در بسیاری از جوامع، ارزش افراد بر مبنای عملکرد آن‌ها تعیین می‌شود و اگر قرار باشد کسی چند شکست پشت سر هم را تجربه کند، احساس بی‌ارزشی زیادی را به تبع آن احساس خواهد کرد. فرار از این احساس بی‌ارزشی کار آسانی نیست. یکی از ساده‌ترین روش‌ها نسبت دادن دلیل شکست به چیزی خارج از خودو حتی خارج از کنترل شخصی است چرا که به مدد این روش، افراد می‌توانند احساس تقصیر کمتری داشته باشند اما خب گاهی داستان، داستان چندین شکست پشت سر هم نیست. داستان پرسپولیس است که بعد از قهرمانی در لیگ برتر، وقتی در بازی انتخابی برای فینال جام حذفی شکست می‌خورد، مربی‌اش سراغ چنین روشی در تبیین شکست می‌رود. در این باره چه می‌توان گفت؟

🔴 **صفر یا صد؛ وقتی حد وسطی وجود ندارد**

یکی از باورهای غیرمنطقی که مناسفانه شیوع زیادی هم دارد؛ سیاه و سفید دیدن موضوعات است. یعنی افراد تصور می‌کنند یا باید بی‌عیب و نقص باشند یا اگر ایرادی متوجه آن‌ها باشد، به معنای آن است که آن‌ها به هیچ دردی نمی‌خورند. در نتیجه این موضوع هم گاهی می‌بینیم افراد موفق حتی از پذیرش مددو اشتباهات خود هم گریزان هستند.

🔴 **چطور تقصیر خود را گردن دیگران نیندازیم؟**

۱- وقتی هنوز طعم تلخ شکست برایتان تازه است، در پی پیدا کردن تمام عوامل شکست نباشید. در ابتدای تجربه شکست، هیجانات نقش پررنگ‌تری در ارزیابی‌های ما دارند. کمی به خودتان زمان بدهید. بعد از فروکش هیجان اولیه، شروع به بررسی کنید. ۲- چه در زمان تبیین شکست و چه به صورت کلی در زندگی، سعی کنید برخی کلمات را از دایره لغات خود تا حد امکان حذف کنید. همیشه، هیچ‌وقت و قید‌هایی از این دست، تقویت‌کننده تفکرات غیرمنطقی در ما هستند. هر چه کمتر از آن‌ها استفاده کنیم، ارزیابی واقع‌بینانه‌تری از عملکرد خود خواهیم داشت. ۳- موضوع احساس شرم یکی از موضوعاتی است که نقشی مهم در ارزیابی‌های ما از عملکردمان دارد. درباره احساس شرم، بیشتر بخوانید و موقعیت‌هایی را که در شما احساس شرم ایجاد می‌کنند، شناسایی کنید. هر چه بتوانید بهتر با این موضوع کنار بیایید، کمتر دست به دامن عوامل بیرونی برای تبیین دلایل ناکامی خود خواهید شد.